

УДК 1:004.42

Діденко А. Є.¹, Дєвочкіна Н. М.²

¹студ. гр. КНТ-127 ЗНТУ

²канд. філос. наук, доц. ЗНТУ

ПРОБЛЕМА ВИКОРИСТАННЯ ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

Кожного разу при написанні наукової роботи, диплому, дисертації і т.п. виникає потреба в інформаційних джерелах. Джерела необхідні не тільки для використання доцільної інформації, а також для надання роботі підтвердження того, що її висновки базуються на перевірених та підтвердженій інформації. На жаль, у багатьох роботах джерела інформації або виконують лише одну з цих функцій, або не виконують жодної з них. Тому постає логічне запитання: чи дійсно так необхідні інформаційні джерела? Якщо так, то як їх правильно використовувати?

Для початку, треба розібратися, що називати джерелом інформації. Джерело інформації – це канал (людина, предмет, місце), з якого об'єкт (у даному випадку - людина) отримує необхідні йому інформаційні ресурси. Тому перша характеристика, якою можна наділити джерело – це його достовірність. Декілька років тому, коли основним місцем пошуку необхідної інформації була бібліотека, значення проблеми достовірності джерела було мінімізоване. Це пов'язано з тим, що у бібліотеках (а особливо у наукових) майже всі книги, журнали, статті були перевірені та затверджені Міністерством освіти. Але це мало свою ціну: знайти необхідну інформацію (особливо коли шукана інформація стосується вузько направлених галузей) було доволі проблематично. Сьогодні, у час активного розвитку мережі Інтернет, проблема пошуку джерел прагне до нуля. Але це створює іншу, серйознішу проблему: тонни інформації залишаються не підтвердженими. Немає повної гарантії того, що джерело має під собою логічне підґрунтя, адже кожен може викласти в Інтернет те, що забажає. Це наводить на думку, що все отримане з Інтернету необхідно ретельно перевіряти. На жаль, не

кожен бажає витратити свій час на дослідження інформаційних джерел, вважаючи, що їх ніхто не буде переглядати. Це призводить до ефекту «сніжного кому»: наукові роботи з неправильною, нелогічною, а іноді навіть з абсурдною інформацією самі стають джерелами псевдонаукових фактів та висновків. Таким чином, не тільки у населення, а і в наукових спільнотах можуть сформуватися неправильні уявлення про світ, викорінювання яких потребує значних зусиль. Прикладом використання неперевіраних джерел інформації можуть слугувати роботи середньовічних істориків, котрі стали основами для наступних поколінь історичних довідок. Тільки сьогодні у науковців є можливість знайти та виправити історичні помилки. Але вони виправлені зараз тільки «на папері», багато хто досі приймає їх за істину.

Як вже було сказано, єдиний спосіб уникнення логічних помилок у своїх роботах – ретельний аналіз та доцільне використання інформаційних джерел. Правильно підбирати джерела можна слідуючи наступним крокам:

1. Переглянути необхідне джерело та впевнитися, що інформація, яка в ньому викладена, відповідає темі наукової роботи.

2. Впевнитися, що автор є визнаним професіоналом у даній галузі науки.

3. Перевірити, чи підтверджена викладена інформація іншими визнаними науковцями або міністерствами.

4. Якщо джерело також має посилання ресурси, то треба перевірити і їх, використовуючи кроки 1-3.

Зрозуміло, якщо кроки 1-3 виконуються для всіх ресурсів, то дане основне джерело можна вважати достовірним. Але використання джерела на цьому не закінчується. Потрібно також розуміти, що навіть найінформативніший та найдостовірніший ресурс стає безкорисним, якщо використання його інформації псує її зміст. Тому необхідно уміти не тільки правильно обирати джерело, а й використовувати необхідні блоки інформації так, щоб не втрачати логічні зв'язки.

На перший погляд може здатися, що виділяти роботу з джерелами в окремий блок необхідних завдань при написанні наукової роботи – марна трата часу. В основному, так думає більшість студентів, роблячи свої праці неінформативними та безкорисними. Але необхідно розуміти, що саме новоутворена інформація (як би це очевидно не звучало) є основною метою написання наукових праць. І чим вона доцільніше, точніше, логічніше – тим вище цінується наукова робота.